

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-opotrivă în Jidanul parazitărilor și în Românul
necinstit și înstrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut. și fabrici — — — Lei 500

Ziua eroilor. Oamenii cari ne trebuie.

Înălțarea Domnului.

În sf. zi de sărbătoare creștinească a Înălțării Domnului se serbează și Ziua Eroilor. Nici că se putea găsi o zi mai potrivită pentru această serbare, pentru preaslăvirea acelor, cari au binemeritat numele de „Eroi”.

Azi prăznuim amintirea Voastră, cari ați adus suprema jertfă pentru împlinirea visului de veacuri, pe care noi îl vedem cu ochii...

Avem o Țară mare, bogată și frumoasă, binecuvântată de Dumnezeu cu toate bunătățile!... Prin sângele vostru s'a înfăptuit!... De aceea astăzi cu smerenie și evlavie nefățărită ne plecăm genunchiul deasupra gleei, care acopereosemintele Voastre sfinte!...

Astăzi sufletele Voastre ne strigă de acolo de sus, unde se sălășluiesc: „noi ne-am făcut datoria!”

Da! Voi v'ați făcut-o!... Dar oare ne-am făcut-o și noi, cei rămași să culegem roadele jertfelor voastre?!

Nu! Noi nu ne-am făcut-o! Fiindcă de zece ani odraslele Voastre cerșesc la colțurile drumurilor, stropiți de noroiul automobilelor tuturor hoților și trădătorilor sau mor de ofiță în cele orfeline conduse de multe ori de escroci și pungași... soțiile, văduvele Voastre sunt alungate ca niște zdrențe netrebnece... Foștii Voștri tovarăși de luptă întorși acasă ofticoși, fără mâni, fără picioare și lipsiți de lumina ochilor atunci când ne mai putând răbda pretind o bucată de pâine, sunt mințiți, înșelați, sau asmuțați de unii — după cum le-o cere interesul — și apoi bruscați stâlciți în bătai și batjocoriți, din ordin, de, către „eroii” de mâine.

Țara pe care ați făurit-o pentru fiii nepoții și strănepoții Voștri de neam românesc este deja cotropită de toate lăpădăturile jidovești aduse și ocrotite de politicieni mincinoși, fără conștiință națională, fără suflet și fără Dumnezeu, iar frații Voștri pier de foame, ori trebuie să ia lumea în cap, să plece în țări străine ca să-și câștige o coajă de pâine!

Iată deci cum ne facem ori cum nu ne facem noi azi datoria!

Numai atunci când ne vom uni și sufletește, când vom curăți pgorul Țării de palamida străinismului, de jidovi și jidoviți, de tot felul de hoți și pungași vor avea liniștea necesară și trupurile Voastre sfântificate, uitate azi în normanturi și numai atunci vom i demni să serbăm Ziua Eroilor la Înălțarea Domnului.

Intr'un articol precedent accentuam necesitatea unei primeniri, chiar înnoiri morale a societății noastre, în senz național-creștin și pe baza tradiționalismului sănătos și creator. — De bună seamă, aceasta nu-i o idee nouă, deoarece flutură pe buzele tuturor oamenilor de treabă, ca și a multor reformatori de ocazie, — farisei ipocriți și negustori de convingeri pe cari le aprobă, dar nu le trăesc.

La toate răspântiile drumurilor auzim vânturându-se fel de fel de blesteme și ieremiade, cu privire la nevoia și decadența caracterelor morale ale vremii... Dar nicăiri nu găsim un om, care să pornească dela sine cu credința și nemulțumirea, fără a acuza mai întâi pe alții de absența bunei conduite în viață.

Calomnia zi cu zi înlocuiește autoritatea obiectivă, iar intransigența și competența morală și profesională slăbește în raport invers proporțional cu bunul plac și cu tot cortegiul năravurilor rele, scoase la iveală de nenorocita politică de partid, cari apucături apoi cresc și se măresc înspăimântător de nebu-nește.

În felul acesta asistăm la spectacolul trist al tuturor păcatelor și ereziilor contimporane, cari rod ca niște cârțițe oarbe și ascunse întreg sistemul de viață a poporului român.

De ani de zile s'a pus problema revizuirii averilor îmbogățitorilor de războiu. Dar până astăzi nu s'a făcut nimic. Niciunul dintre bărbații noștri de stat încă n'a dat nici o dovadă că se ocupă serios și efectiv cu acest lucru.

Ce tărăboiu se făcea odată pe chestiunea pedepsirii exemplare a hoților, pungașilor și trădătorilor, cari au furat și vândut țara și au jăcmănit buzunarele oamenilor cinstiți, — dar ce s'a făcut din toată această alarmă? Câte pedepse s'au dat? Ba din contră, sistemul s'a continuat și perfecționat cu mai multă rafinare și ingeniozitate ca în trecut, ajungându-se culmea în fapte, cari au arătat la lumina zilei, că nu numai jos, dar în însăși posturile ministeriale — în țara românească — au fost admiși hoți,

pungași și trădători, cari au jefuit țara ca lăcustele sau ca ciurma din vremea lui Vodă Caragea. A dat cineva vre-o sancțiune? Da! S'au luat toate măsurile ca porcăriile să se astupe, dosarele să se nimicească, — iar formal totul să se acopere prin o simplă demisiune, care apoi a fost compensată în altă parte prin recompense grase și ascunse. Sancțiuni morale măcar? Ferit-o Sfântul... Mașamalizare.

Și așa prin astfel de sisteme, în masele largi ale poporului se încetățenește tot mai mult ideea, că astăzi numai hoții cei mici se pedepsesc, până când acolo unde este vorba de furturi de milioane, pedeapsa nu mai are nici o putere. — Justiție, justiție! Pacat de numele pe care-l porți!

În fața acestor fel de întâmplări extrem de dureroase și a altora destul de numeroase, te întrebi amărât: unde va merge această Țară și cine Doamne o va mântui din marginea prăpastiei?

Reforme oricâte s'ar face, ele rămân neindestulitoare, până când nu se vor ridica oameni drepti și înestrați cu curajul opiniei, cari ei mai întâi să le trăiască, — apoi să le aplice altora. De aceea credem și susținem că punctul dela care se poate iniția o purificare în viața noastră publică nu poate fi alta, decât formarea și înălțarea la posturile de mare răspundere a oamenilor, cari pe lângă competența profesională, să aibă și curățenia morală, și intransigența națională — urmată imediat de o severă revizuire a stofelor din cari se compun caracterele morale ale cărmuitorilor noștri.

Cea mai mare criză de care suferim nu este criza financiară sau economică, — doar țara-i bogată și are de toate, — ci criza sufletească. Aceasta rezolvită odată, ceealalte, se desleagă dela sine. Să facă numai cineva suma milioanelor, cari se fură sau se descopăr anual, — afară de cele multe neștiute, — și să se repartizeze acolo unde le reclamă nevoile

țării, și se va convinge în ce măsură avem ori nu dreptate.

Iată de ce subliniem faptul că mai pe sus de toate ne trebuie caractere sincere, serioase și integre, crescute în atmosfera unui tradiționalism bine înțeles și oțelite în focul crezului și a predicii de pe munte a Mântuitorului. Țăranul nostru ar spune mai scurt că ne trebuie oameni de cinste, de omenie — cari singuri sunt în stare să opereze, fără cruțare, rănile de cari suferim, ca să ne vindecăm.

Numai când în treburile obștești va vorbi conștiința curată și luminată de o rațiune sănătoasă, numai atunci se va întrona la cârma statului, regimul ordinei și a răspunderii care trebuie să fie identic cu regimul celei mai superioare moralități.

Nesatisfăcându-se acest postulat etic și criteriu de selecționare a valorilor, ne balăcim și mai departe tot în nesiguranță și frământări vane și facem de prisos orice autorități și zadarnice legile pe cari le votează nu numai țara noastră, dar și toate parlamentele din lume.

Deci, un lucru ne trebuie: oameni de omenie și de treabă, români buni și creștini adevărați, cari să aibă curajul opiniei, energia de a conduce și să fie pătrunși mai pe sus de toate de simțul datoriei și al moralității în toate faptele lor publice și particulare. Aceștia sunt oamenii, cari ne trebuie.

Pr. Ilarion V. Felea.

Noi nu mințim.

Noi nu mințim;
Vrem sufletul curat să fie,
Cum este steaua sus pe cer
Și cum e floarea pe câmpie.

Noi nu mințim; noi nu mințim,
Căci vrem încredere între noi;
Noi vrem să fim cu toții una,
Să nu mai fie: noi și voi.

Destul necaz e peste om
Și toți luptăm cu greu, într'una;
Să nu-l mai ațâțăm și noi,
Lărgindu-i calea cu minciuna.

Noi nu mințim, noi nu mințim,
Căci Domnul Sfânt ne-a lămurit:
Cum că minciuna e-a Satani,
Și el-o ține pe pământ.

Episcop + Vartolomeu.

„Cercetășia“.

Cine nu știe ce este „Cercetășia“? Este o asociație cu deviza frumasă la vedere „Gata ori când“ (fără să spună pentru ce să fie gata), care adună în sânul ei băieți și fete ca să-i învețe: să iubească natura, să facă bine deaproape și așa mai departe.

În regulamentul cercetășului se găsește scris negru pe alb la art. 6 următoarele:

„Cercetășul nu face deosebire de credință, de clasă socială și de avere“.

Iar conducătorii organizează excursiuni (preumblări), de regulă Dumineca sau în Sărbători, când în Biserici se face liturghie, pentru ca tineretul nostru să nu meargă la Biserică.

Pe steagurile și stegulețele în formă de triunghi se văd cusute sau tipărite, diferite capete de animale, sau de păsări.

În ziua de 10 Mai 1930 mergând la biserică din Petroșani am aflat acolo și 4 cercetăși cu un drapel, care stau cu pălăria pe cap, când preotul citea stănta Evanghelie, și atunci când ofiterii și toată lumea de față, aveau capetele descoperite.

I-am provocat să-și scoată pălăriile, dar mi-au răspuns că legea lor cercetășească nu le permite descoperirea capului în Biserică. Și când știu, că acela care comandă organizația cercetășească din Petroșani e preotul sfânt, dar eșit din cler *Ioan Berghianu*, mă întreb, cum se poate tolera aceasta batjocură adusă sfintei noastre credințe?

Știam că această organizație trebuie să aibă un dedesupt întunecat, după semnele văzute, dar nu știam precis ce este.

În No 5 al Buletinului *Anti-Judeo-Masonic*, ce apare în București I. Str. Carol No 9, la pag. 176 am găsit, că cercetășia este o organizație *vicleană întemeiată de francmasoneria jidovească cu scopul ascuns de a lucra împotriva neamului, a țării și a credinței noastre*.

Intemeietorii cercetășiei sunt francmasonii *Badeu-Povel* și *Kipling*. În toate țările cercetășia e condusă de francmasoni. Până la război comandantul cercetășiei era francmasonul și comunistul *Costa-Foru*. Comandantul legiunei Ilfov era francmasonul *Dăla*, iar directorul revistei „Cercetășul“ e alt francmason *Vasile Militaru*.

Înțelegeți acum iubite cetitor pentru ce, cercetășul „nu face deosebire de credință, de clasă socială și de avere“?

Înțelegeți pentru ce duce pe copii și pe fete la preumblare atunci când la Biserică e slujbă?

Înțelegeți pentru ce cercetășii din Petroșani stau cu pălăriile pe cap atunci când se citea stănta Evanghelie? Cercetășii ca unelte ale jidovismului sunt contra Bisericii creștine, sunt comunisti, sunt contra patriei și a neamului.

Vedeți cu câtă violență, ne înstrăinează copii dela Biserică, dela iubirea de neam și de moșie?

Copii și fete vă feriți de cercetășie ca de foc! Iar voi iubiți părinți grijiți și opriți copii voștri să se apropie de cursa jidovească ascunsă sub numele de cercetășie — căci va fi rău de neamul nostru!

St. Penes.

Comunismul.

Un înțelept observator social a zis că: acțiunile, frământările și prefacerile sociale au plecat întotdeauna, dela stomac, nu dela creier.

Și, într'un fel, avea mare dreptate.

Adevărul acesta stă în picioare și lămurăște toate prefacerile sociale cu caracter revoluționar, — implicit revoluția rusească de azi, dela care avem ca rod regimul bolșevic sau comunist.

Omului, — fie ca individ, fie ca luat în masă, ca popor, — îi prieste pacea și liniștea, fiindcă de acestea îi este condiționată o viață care să-l mulțumească; numai acestea îi dau putința a-și valorifica

ARDEALUL.

Nu!

Ardealul adevărat, Ardealul nostru scump și drag, nu este Ardealul care ne sfidează cu neobrăzarea, cu nerecunoștința, cu trivialitatea, pe care numai josnicia patimei politice le poate pune în gura unui om; după cum nici vechiul regat nu-i șleahta de neisprăviți care i-a pătat obrazul în ultimul deceniu, ci poporul cel bun, îndelung răbdător, plin de abnegație, de jertfă.

Nu!

Pretinșii exponenți politici ai Ardealului, acei cari în loc de „nani, nani“, au fost legănați în copilăria lor cu „anya fia“, acei cari în loc de „bună dimineața la Moș Ajun“ au cântat „O, Tannenbaum, O Tannenbaum“, sau „Menyből az anyal...“, acei cari în tinerețea lor au suspinat pe sânul fiicelor lui Arpad, cântându-le serenade în limba lui și alegându-și dintre ele tovarășe de viață; acei cari, și astăzi, în hodorogita limbă ungurească vorbesc în familii, iar la petreceri nu mai conțenesc cu „ceardașurile“; ei bine, aceștia nu sunt, nu pot reprezenta Ardealul poezilor Goga, Coșbuc, Iosif; ei nu sunt urmașii sufletesți ai luptătorilor Șaguna, Șincai, Maior, etc.

Ei n-au nimic comun cu sufletul Ardealului. Exploatatorii de ieri, nu pot fi astăzi decât tot exploatatori, ca toți politicienii din toate timpurile, nu numai dela noi, dar de pretutindeni.

Am fi prea nedrepti, dacă am condamna Ardealul nostru drag, suflet din sufletul nostru, judecându-l după acei cari pe el însuși îi condamnă și blastămă.

Să cetim paginile adevăratelor gazete românești din Ardeal și să vedem cu câtă căldură vorbesc ele de frații din vechiul regat, și cât de aspre judecătoare sunt, când e vorba de acei ducă România-Mare spre prăpastie, fie ei chiar fii ai Ardealului.

Orice foaie din Ardeal și Banat, desbrăcată de haina pătată a politiceii nu confundă vechiul regat cu mâna de derbedei cari l-au compromis, și au destul curaj să pâlmuiesc, pe acei dintre ai lor, care aruncându-se în politică, și-au uitat că sunt români, punându-se în slujba dușmanilor de eri ai neamului lor.

Ca să cunoaștem Ardealul adevărat, să punem urechea pe inima poporului înfrățit cu Olțul, cu Mureșul, cu cele Trei Crișuri; și vom simți-o căldă de dragoste și iubire pentru noi, și iarăși ne vom simți ochii umezi de lacrimi... Lacrimi de durere, căci și ei, ca și noi, au fost înșelați în buna lor credință, dar și lacrimi de nădejde în ziua cea mare, când și pentru ei și pentru noi, varăsări soarele cel mult așteptat.

Și va răsări acest soare mai curând decât se așteaptă.

Va răsări, pentru că au crezut și cred în răsăritul lui milioane de Români, stânci neclintite, înfipte adânc în pământul Daciei străbune, pe care, dacă nu le-au cîntit din loc furtunile veacurilor trecute, nu le vor cînti nici cele ale veacurilor viitoare.

Zorile s'au ivit. Dovada cea mai bună ne-o face înregimentarea tuturor bunilor Români în Liga Apărării Naționale Creștine — L. A. N. C. și unirea dascălimei noastre de toate gradele, de pe întreg pământul dacic, într'un singur tot. Și când făuritorii generațiilor de mâine sunt un singur suflet, în acele generații va bate numai un suflet, sufletul neamului românesc.

George Benta.

Plugari, asigurați-vă avutul!

Nu rare ori belșugul cu care cerul a bine-cuvântat holdele harnicului plugar, au fost irosite de o vijelie cu grindină, care în câte-va minute a distrus cu desăvârșire o întreagă bogăție pe care plugarul cu munca istovitoare a unui an întreg, era gata s'o adune. S'au văzut sate întregi prăpădite, lanuri cari până mai eri plecau capul de greutatea spicului și se mlădau ca val de apă în bătaia vântului, au fost rase de pe fața pământului ca și cum n'ar fi fost nimic. Unde mai înainte holda strălucea ca aurul la bătaia soarelui acum se vede o amestecătură de pământ și pae.

Dar nu numai la câmp produce grindina ravagii plugarului lăsându-l la săpă de lemn, ea are același efect și la podgorie distrugând cu desăvârșire viile și livezile. Vii încărcate de roadă și pomi plecați de fructe gustoase rămân într-o clipă fără nici o frunză, ca arse de pârjol. În fața acestei mâni a lui Dumnezeu, omul ființă slabă, rămâne neputinciosă. Vezi cum vin bolovani de ghiță de sus și-ți distruge întregul avut, văzând cu ochii și nu poți pune nici o rezistență, îți faci câte-va cruci, te rogi și atât știința cu toate progresele ei în fața acestei urgii rămâne neputincioasă. Dacă omul nu poate opri furia mâni lui Dumnezeu, a căutat și el un alt razim de scăpare, s'au făcut societăți de asigurare. Ce sunt societățile de asigurare? Sunt niște bănci care primesc dela fiecare om ce se asigură o primă, cam 150 Lei de hectar și cu acești bani societatea despăgubește pe asigurații de-vestați, cu valoarea pagubelor avute. Și acum poate că Dv. vă puneți întrebarea: de unde are societatea atâția bani ca să plătească despăgubirile fiecăruia? Păi știți și Dv. că grindina nu bate peste tot, ea bate și voaie, un sat îl bate și zece nu, — și cu banii dela cei scăpați societatea ajută pe cei nenorociți; se face adică cum spune zicala: „toți pentru unul“.

Lucrul acesta e foarte bun și până azi a dat rezultate dintre cele mai frumoase. Oamenii cărora mânia cerului le-a irosit avutul lăsându-i muritori de foame, cei câte-va sute de lei dați la asigurare, i-a salvat și a avut în casă același belșug ca și în cei mai belșugați ani. Oamenii buni asigurați-vă! Acesta e îndemnul nostru; din toată sărăcia Dv. faceți tot posibilul și asigurați-vă avutul că la urmă tare o să vă pară bine. De încheiere. Țin să vă spun că cea mai cinstită societate de asigurări e „Asigurarea Românească“ care are reprezentanți prin toate capitalele de județe și e condusă numai de Români. O altă Bancă mare care e cea mai bună și mai cinstită e Centrala Cooperativelor de import și export. Această bancă face asigurări mutuale prin toate băncile populare și cooperativele dela sate, cărora le-a trimis și instrucțiuni.

Feriți-vă de băncile jidovești care vă fură banul și nu vă dă nimic! Asigurați-vă prin băncile românești-creștine din sat și cât mai curând!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Din Zimbru j. Arad.

În atențiunea Onoratei Prefecturi și a Administrației financiare.

În timpul ce ne sbatem în cea mai cumplită criză morală și financiară locuitorii comunei noastre Zimbru, n mare parte sunt îngrijați de modul cum s'ar putea înființa al II-lea birt în comună. Ideia însă n'a purces dela săteni ci Dl. pretor al plasei Hălmașiu primind o cerere dela jidanul Ganz Lazar a provocat pe primarul comunei să convoace consiliul sătesc, ca să se pronunțe asupra cererei. Ganz Lazar a venit aci ca neguțator înainte cu 4—5 ani iar azi cere să se acorde debitul de beuturi spirituoase. Natural că consiliul a respins cererea, pentru că numărul sufletelor abia se ridică la 700 și împreună cu cătunul Brusturescu, situat la depărtare de 4 klm. abia face 900, apoi partea bărbătească a locuitorilor nici a treia parte nu-și pot asigura existența acasă, ci sunt nevoiți să pribegescă toată viața în lume după lucru și în fine localul e umered, scund și din punct de vedere igienic foarte excepțional și situat în apropierea bisericii. E adevărat că înainte de scumpirea spiritului s'a redus și consumul și astfel speșele întreceau venitele.

După cea mai sănătoasă judecată s'ar și părea, că tocmai dacă s'ar înființa noua crăsmă, tot nu va avea nici un viitor și credeam, că prin decizia consiliului se va trece peste chestie la ordinea zilei. Dar numai după aceea a urmat adevărata vânătoare de suflete: strângerea de scălituri la locuitorii comunei, că se învoiesc la înființarea noii crășme. În decurs de 2 săptămâni n'a rămas casă necercetată de petent, ori pe care la întâlnit în cale, sau a trecut pe lângă locuința sa, i-a cerut învoirea în favorul noului birt, obținând astfel prin promisiuni și teroare un număr mare de aderenți, între cari și membrii de ai cooperativei și ai consiliului sătesc, cari îl respinseseră mai înainte. Jidanul spunea că va da 5000 lei pe seama bisericii ori iscăliturilor, că el petentul în urma legăturilor, ce le are va putea de rachiul ieftin; statul are mare nevoie de bani și ca atare încuviințează ori cât de multe crășme și consiliul sătesc va trebui desființat pentru că nu apără nici interesele statului, nici ale populației, de a ajunge la beutură bună și ieftină iar în caz contrar e nevoit să încaseze acum grabnic prin proces toate pretenziunile ce le are la oamenii, cari nu iscălesc.

Astfel poporul e împărțit în 2 tabere; unii cari sunt înclinați a desființa și birtul existent al cooperativei (cinstite lor! N. R.) și alții, cari susțin, că înmulțirea crășmelor e un bine neprețuit atât pentru stat cât și pentru poporul din loc (ce afirmație nerușinată! N. R.), ceea ce a dat naștere și mai pricinuește încă dispute și capacități în vreme când bat la poartă atâtea chestii de interes vital.

Deaceia în ziua de 13 Maiu a.c. când Dl. pretor Todoran împreună cu notarul jidan Breier Adalbert, conaționalul petentului a venit în comună pentru alegerea primarului și casierului comunal, i-am atras atențiunea asupra faptului, că Ganz și după hotărârea con-

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Al. T. Isofache-Bordești.

Nici un ac dela jidani!

Fragment !..

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

...Un tipăt... doar un singur tipăt, șatata... dar, a fos prea mult,
M'am scuturat văzând cum trage... căci ce era să mai ascult;
Mi-am șters cuțitul plin de sânge, în iarbă, apoi m'am spălat
Și cântând cocoșii de ziua, așa îmi pare... m'am predat.
Și astăzi, sunt aici. Nu-mi pasă și mila voastră n'o dorese;
Cerșesc atâția la răspântie; eu însă, nu vreau să cerșesc,
Puteam să fug, dar nu mi-e frică, de ce să-mi fie? Până când?..
Românul l'oi vedea în zdrențe, trudit și pururea flămând,
Câtând în dreapta și în stânga, cu ochii plânși de adăpost?..
Ce-i viața asta care-o duce, dacă nu știe-a vieții rost!..

Batjocorit am fost atâta, m'am răsbunat!.. Așa sunt eu!..
De dimineață până'n noapte, munceam din ce în ce mai greu
Și'n loc de plată luam ocară... cu lacrimi pâinea o udam.
Ce-s vinovat dacă n'am casă, ș'o brazdă de pământ nu am,
Părinții's morți, și ca ori care, o pernă n'am la căpătâi;
Ce-s vinovat, dacă în lume, găsești atâția oameni răi!?!..

L'am omorât, ce vreți, spuneți-mi? Acuma ce mai așteptați?..
Jurații știu să osândească! Sunt ucigaș... mă condamnați
La ocnă! Puneți-mă'n fiare, și îngropați-mă de viu,
Căci viața nu mi-a fost vreodată, decât o viață în pustiu!
Cinci ani în șir fără cârtire, l'am slugărit, cinci ani în șir,
Și dacă am putut atâta, să rabd în mine, zău mă mir;
Când viscolul urla afară, în vatră n'aveam pic de foc
El, mă scula în miezul nopții, purtându-mă din loc în loc,
C'avea cojocul în spinare! Eu în cămașe... Am tot răbdat,
Dar, într-o zi nu-i mult d'atuncea, nici eu nu știu, cum am aflat
Că mi-a batjocorit fecioara!.. Nenorocita a fugit
În lume! Ș'am rămas d'apururi, de bucurie văduvit!..
Și nopți întregi privind cuprinsul, cu ochii roșii n'lăcrămați,
Ieram cu gândul la aceia, ce n'au putut fi răzbunați,
Strângeam din pumni, ca un becșnic, și somnul nu mă mai prindea
Și'n fața mi răsărea jidanul, răzând de felișoara mea!..

Și voi acas' aveți copile, și le iubiți. Ce-ați fi făcut
De le-ar fi necinstit un Iuda?... Îmi pare rău, că n'am putut
Cu aste mâini, o sut'o mie... să gătuiesc de-acești mîșei,
Sunt ucigași!.. A mea e vina!.. Priviți, priviți în ochii mei,
Încătușa-ți-mă mai iute, și socotiți-mă nebun,
Că dacă scap, i-amar de Iude, copila altfel o răsbun!..

București. —

V. Petrescu-Vrancea.

Eroilor Români

(De „Ziua Eroilor” — Joi 29 Maiu 1930 — „Înălțarea Domnului”)

Vouă! care ați apărut pământul țării noastre românești,
Vouă! care ați luptat, Eroii, la Jiu, Oituz și Mărășești,
Vouă se cuvin onoruri, laude, cinste și măririi,
Căci Voi ați înfruntat dușmanii, și-atâtea multe năvăliri,
Ați implinit acele visuri, ce Țara noastră le-a visat,
Ori Voi viteji ai țării noastre, nici o răsplată n'ați luat.

Voi ați înfruntat dușmanii, și atâtea multe năvăliri,
Vouă se cuvin onoruri, laude, cinste și măririi.

R. Gordan, Cluj.

Lui: Const. Stere.

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

Urgia nației flămânde, credeați că nu te va ajunge
Că nimeni nu va fi în stare, din țară să tealunge;
Că toți sunt lași... că toți nemernici, iar Dumnezeu, n'o să te bată;
Nebunule... să știi un lucru, că plată nu-i fără răsplată
Că cei care-au căzut în lupte, mușcând țărâna înroșită
Au vrut o Românie nouă... nu de jidani secătuită!..

Ai aruncat sămânța urii, și din senin, porniși furtuna,
Atâți creduli sunt azi în temnițe, de sunt în lanțuri, și-e tot una.
Iar, ticălosul ce-l din frunte, și vinovatul cel mai mare
Ce-atâția ani fără sfială și fără de nerușinare
S'a lăfăit pe canapele, plimbându-și stărvul în limuzine;
Prea săturat d'atâtea bunuri, și ghiftuit d'atâtea bine
E liber și sfidează-o țară, în loc să fie în cătușe!..
Nebun, bătrân, gândesc că-i vremea, și tu să-ți bagi capu'n cenușe
Căci mâine, nu se știe-anume, pedeapsa care te așteaptă!..
Măcar în ceasul de pe urmă să-ți fie mintea întăleaptă

Ai încetat să fii al nostru; ai încetat să fii al țării.
Iarăși un val d'amărăciune, și ai perit ca valul mării;
Din ciot ce-ai fost mai ieri nebune, rămas-ai numai un tăciune
Te-au prohodit de mult românii, cântându-ți cânt de'ngropăciune!..
Urgia nației flămânde, blestemul celor ce-s în fiare
Și-a mamelor, ce-și plâng feciorii, răpuși de dușmani la hotare
Te-ajunsă azi, mai răzi nebune, mai răzi nebune ncolțul gurii
Și n'vrăjbește iarăși frații, ș'aruncă iar sămânța urii
În lung și lat, și veselie și voia bună-apoi o curmă:
Mai răzi bătrân nebun, sinistru, mai răzi, că-i răsul cel din urmă!..

V. P. Vrancea.

Scrisori.

Arginții lui Iuda.

Este lucru cert, că toți acei
Români care se pun în slujba jida-
nilor, fac acest serviciu numai în
schimbul unei frumoase recompense
ce o primesc. Unii mănâți de nevoi,
alții cu gânduri de procopseală și
cu scopuri de a se vedea în slujbe
mari fără a munci și fără a le me-
rita, uită datoria sfântă ce o are
față de neamul din care s'a născut,
față de glia pe care strămoșii au
apărat-o cu ochi de vultur și mână
de fer și pe care s'a vărsat sângele
celor 800.000 de frați de ai noștri,
și zic, cu gândurile lor naive și
perverse se alătură de duhuri ne-
curate și își vând sufletul ca Iuda
pe arginți. Oamenii aceștia, cari se
vând streinilor, nu se gândesc la
prăpastia ce ei o deschid acestei
țări și lor înșile și fără nici o pre-
cauție aduc servicii considerabile
dușmanilor neamului nostru.

Te cuprinde jalea când citești
prin diferite ziare jidovești, numele
diferiților frați de ai noștri, cari
scriu articole contra antisemitilor,
contra acelor, de un sânge cu ei,
cari luptă cu destule jefte și greu-
tăți, pentru cauza și dreptatea orop-
sitului popor Românesc. Unii din
acești înștrăinați, își dau și mutrele
ca să se încreadă poporul că ei
sunt adevărații... Români. Te cu-
prinde jale, când vezi atâtea dem-
nitari și oameni de valoare, cari se
închină jidovilor, numai datorită „ba-
nului” lor blestemat. Acești români
înștrăinați, nu se gândesc că prin
trădarea lor i-și taie singuri craca
de sub picioare și își pregătesc sin-
guri mormântul ca și Iuda Iscario-
teanul care s'a spânzurat. Căci să
știe toți acești trădători de neam,
că atunci când șarpele ce azi ei i-l
țin la sân, mâine când se va
încălzi, întăiu pe ei în mușca.
Dacă azi dușmanii neamului nostru
caută prin toate mijloacele posibile,
— făcând chiar și sacrificii — pen-
tru ajungerea idealului lor — ro-
birea creștinismului — căutând să
acapareze aderenți români, ca să
aibă o cât mai mare șansă de iz-
bândă, mâine, când puterea le va
fi în mână, nu vor cruța pe nimeni.
Uitați-vă la conducerea actuală a
Rusiei și vedeți câți Ruși sunt acolo
și câți jidani! Jidovii vor robirea
creștinismului, pentru acest ideal
diabolic, luptă și se sacrifică, e de-
viza pe cari toți o au în sângele și
sufletul lor. Cu toate capitalurile lor
enorme, cu toată puterea francma-
soneriei universale, cu toată pleava
de trădători, noi nu credem însă,
că Dumnezeu va ajuta vreodată ca
acest popor blestemat să-și poată
ajunge mărșavul lui ideal, ca țara
noastră să ajungă sub călcăiul ji-
dovesc și în trista situație a Rusiei
de azi. Poporul Românesc e popor
viteaz și credincios. Dacă azi ei să
găsește desorientat și frământat de
multe neajunsuri și amărăciuni,
mâine când politicianismul — care
l-a adus în situația aceasta — își
va juca, ultimul act — acest popor
viteaz va ști să-și spună cuvântul
energic și hotărât. În țara româ-
nească nu e numai putregai, avem
și stejari puternici, care știu să în-
frunte vitregia vremii și să ducă
mai departe faima și puterea co-
drului bătrân. Un astfel de stejar e
Dl. A. C. Cuza împrejurul căruia se
găsește zidul de granit al L. A. N.
C. În fața acestora, șivoaiele pri-
mejdioase țării se vor spulbera și pe
tot locul pârjolit vor crește crini și
mărgăritare. Eu prevăd că pedeapsa
acelor care se vând străinilor nu
va veni dela șarpele ce ei îl țin în
la sân, ci dela acei care atingân-
du-și deviza: Hristos, Regele, Națiu-
nea, vor ști să dea fiecăruia răs-
plata faptelor sale. Până atunci voi
vănzători de neam, îndopați-vă bine
faceți-vă mendrele cum vreți, e
timpul vostru, sunt destui care su-
feră și îndură calvarul unor tim-
puri vitrege, fi-ți barem voi fericiți.
Veniva timpul, însă, când ve-ți plăti
amarnic păcatele nelegiuirii voastre,
până atunci fiți liniștiți, nu vă su-
păra nimeni căci doar... Români
suntem cu toții! Al. Isotache.

siliului solicită dela popor iscălituri
în favorul birului, ținând poporul n
continuă agitație, la ce a răspuns în
fața întregului consiliu comunal, că
subscrierile făcute individual nu va-
lorează nimic, numai hotărârea consi-
liului e validă; iar notarul Breier,
că numărul existent al sufletelor nu
permite al II-lea birt.

După acest schimb de vorbe Dl.
pretor Todoran împreună cu notarul
Breier au mers la administratorul do-
meniului Zselénszky la prânz, unde
descind totdeauna, când vin în co-
mună și unde au fost cercetați de
petentul Ganz. Nu știm însă puterea
hipnotică alui Ganz ori masa înbelșu-
gată au influențat asupra D-lui Todor-
an, de i-a făcut să-și schimbe în
sens opus opinia exprimată numai cu
câteva ore mai înainte, căci după
aceasta vizită a fost chemat prima-
rul Crișan Todor înaintea lor, spunân-
du-i-se prin rostul notarului Breier și
cu consensul tacit al D-lui pretor, că
are mai multă valoare consiliul comu-
nal decât cel sătesc și se pot iscăli
individual și ceilalți locuitori și el
primarul să nu-i împiedece.

Era deci firesc — dată fiind atâtea
lipsă de demnitate și caracter atât la
unii din locuitori, cât mai vărtos la
cei 2 factori ai administrației — să
urmeze o nouă vânatoare după iscăli-
turi printre membrii consiliului comu-
nal și locuitorii din Brusturescu atașat
și el la Zimbru. Energia cheltuită însă
n'a dat rezultatul așteptat, pentru că
locuitorii din Brusturescu nunumai că au
denegat învoirea, ci au silit și pe cei
3 consilieri să revoace iscăliturile. Cu
toate acestea proaspătul locuitor al co-
munei jupânul Ganz a plecat a doua zi
la Halmagiu și numai cu iscăliturile de
mai înainte, răzimat pe legăturile in-
time, ce spune că le are și cu domni
dela Administrația financiară, pe cari
li cunoaște mai bine decât pe vecinii
din comună.

Pe noi ne interesează însă mai
mult de astadată procedura de până
acum a D-lui șef administrativ al pla-
sei, care nu se poate numi nici legală,
nici morală nici națională, nici demo-
cratică și nici suverană, decât rezultatul
petiției, pe care nici nu-l putem pre-
vedea, pentru că avem nunumai misiune
ci și răspunderea pentru cultivarea
acestor însușiri în mijlocul poporului.
Și dacă nu putem aștepta în aceasta
privință sprijin dela Dl. notar, fiind
ungur de legea mozaică, dar nu tot
așa am crezut despre Dl. pretor cu
nume românesc.

Lupta noastră contra întunerecu-
lui este grea, pentru că poporul în
totalitatea lui e lucrător la alții, mai
umilit ca ori când, cei mai mulți băr-
bați pribegesc în lume după lucru,
rămânând gospodăria în grija femeilor
și a copiilor, din care pricină cer-
cetarea bisericii și a școalei lasă mult
de dorit. Sărăcia atât de mare încât
dările nu se pot încasa, rămânând —
după mărturisirea notarului — sume-
denie de restanțe și tot atâtea datorii
în sarcina comunei. Drumurile și po-
durile sunt ca în evul mediu iar des-
pre înfăptuirea unei case culturale
nici nu poate fi vorba. Și în loc să
se ia măsuri pentru vindecarea atâtor
rane, cei 2 domni dela administrație
— pentru complectarea jalei — voiesc
să ne mai fericească cu încă o crăsmă
tocmai lângă biserică, și având pro-
prietar tocmai pe ițig Lazar Ganz în
timpul, când de sus e dat signalul de
luptă contra alcoolismului.

Și fiindcă situația noastră nu ne
permite să ne dîmitem în polemică cu
petentul Ganz, mai vărtos pe tema
patriotismului și să ne amestecăm în
luptele ce se dau între aderenții săi
și ceilalți locuitori ai comunei am aflat
de bine a comunica On.-Prefecturi
starea lucrului, pentru a ști într-o cât
consimte ori desaproabă procedura
D-lui pretor.

Zimbru 16 Maiu 1930 cu toată
stima Valer Cristea mp. preot. Petru
Bolcu mp. inv. Ioan Hana mp. inv.

Publicăm scrisoarea de mai
sus cu cea mai mare plăcere și
având încredere deplină în senti-
mentul moral-creștinesc și pa-
triotic al forurilor superioare ad-
ministrative din acest județ, suntem
siguri că comuna Zimbru va fi
scutită de noua fabrică jidovească
de otrăvă.

Iancu.

INFORMAȚIUNI

— D. Paul Goma, inspector general administrativ, a depus ministerului de interne raportul asupra anchetei turburărilor dela Tg. Frumos.

Raportul precizează că provocările se datoresc evreilor comuniști cari au fost conduși de un cunoscut agitator Lozeanu și cari au bătut în mod crunt un mare număr de studenți.

Rezultatul cercetărilor va fi comunicat parlamentului de către ministerul de interne.

Polițiștii, atât din Iași cât și din Tg. Frumos cari au fost vinovați, vor fi suspendați și trimiși în fața consiliului de disciplină.

Iată dar cine tulbură liniștea publică, cine provoacă și bate pe bravii noștri studenți, spurcații de jidanii-bolșevici.

— **Alegerea de preot din Arad-Sega.** Atât că Duminecă la 1 Iunie 1930 ora 11 se va ține în Casa culturală din Segă alegerea de preot pentru parohia ortodoxă nou înființată Arad-Sega. Cunoșcând bunul nostru popor din acest cartier al orașului nostru suntem convinși că va fi ales acela, care a dat mai multe dovezi că e vrednic să fie păstorul sufletesc al unor oameni harnici, cinstiți și buni Români cum sunt Românii noștri din Segă.

— **In sfârșit!** Putem respira usurați, că și la „Cultul Patriei” se clarifică situația francmasonilor.

Era mai mult decât logic, că într-o organizație curat patriotică, unde se preamăresc jertfele aduse pentru întregirea României Mari, și unde se stăruiește, cu atâta elan de însuflețire pentru consolidarea, dezvoltarea și înflorirea Patriei mărite; să nu pătrundă franc-masonii, aderenți ai patriei universale jidănești, fără hotare, fără națiune și fără Biserică!

Din ziarul „Universul” No. 114 din 23 Maiu 1930, luăm act că în sesiunea Comitetului soc. „Cultul Patriei” ținută în ultimile zile, bravii Români Dnii Demetrescu Mircea, prof. V. Diamandi Epitropul, au pus, hotărât, chestia eschiderei masonilor din societate și menținerea în întregime a motiunii dela Cluj, votată în adunarea publică ținută la Teatru Național în 11 Mai 1930.

Cu alte cuvinte la „Cultul Patriei” a început procesul contra francmasonilor — unelte oculte ale cahalului jidovesc și dușmani foarte periculoși ai organismului nostru social, național și creștinesc. *Dorim biruința patrioților împotriva masonilor!*

— **Duminecă în 25 Mai** a avut loc în Arad, concursul corurilor din județ, la care au luat parte 12 coruri. Premiul întâi l-a câștigat corul din Săvârșin, al doilea cel din Radna și al treilea cel din Micălaca. N-au participat toate corurile din județ, pe semne cele ce s-au simțit „slăbuțe”, au crezut că-i mai bine să rămână acasă. Se poate însă că nici ele n-au știut de aceasta întrecere-concurs de coruri precum n-au știut nici foarte mulți dintre intelectualii sau mai bine zis Românii din Arad, fiindcă deși, se știe că în Arad există și ziare românești, acolo, rareori își iau osteneala difuziții d. aranjatori de orice întruniri, serbări etc. și conducătorii de societăți culturale, sportive, — să le comunice programul respectiv, pentru a fi publicat. Urmarea s'a văzut și se va vedea încă de multe ori.

— **Intr-o biserică din New-York** (America), care acum se edifică vor fi instalate 72 clopote, dintre care cel mai mare are 40.000 mii kg. și diametrul adecă lărgimea la gura lui este mai mare de 3 metri. Limba singură cântărește 200 kg. (2 mii). Când vor suna aceste clopote va fi o adevărată muzică. Vor fi trase cu electricitate prin o simplă apăsare pe un buton electric.

— **Venerabilul d. Dr. C. Severeanu**, prof. la facultatea de medicină din București, a împlinit zilele trecute nouăzeci de ani, cu care ocaziune a fost sărbătorit într'un cerc de savanți, aducându-i cele mai sincere elogii primului prof. român în științele medicale. Nainte de el propuneau în țară la noi știința medicală profesori spanioli, cari îl credeau pe poporul român incapabil să aibă din sânul său chiar și medici decum profesori în medicină, iar azi avem unii dintre cei mai renumiți cum este d. e. dl prof. Dr. Paulescu vicepreșed. organizației L. A. N. C.

— **In No trecut al ziarului nostru** am alăturat la fiecare exemplar câte un mandat postal rugând și atunci și acum pe d-nii abonați să binevoiască a ne trimite costul abonamentului. Între d-nii abonați sunt unii, foarte puțini, cărora deși au achitat deja abonamentul, totuși li s'a trimis și d-lor mandat postal. Aceasta s'a făcut nu din greșală, ci din cauza că dintre miile de ziare este greu, preste tot nu se pot alege acelea, a căror cost este deja achitat, așa că mandat postal se alătură — fără excepție — la fiecare ziar, chiar și la acelea, cari se trimit gratis autorităților sau în schimb altor ziare. Iată dară cum se explică faptul că și d-nii abonați cari au achitat abonamentul primesc mandate postale.

— **Sesiunea parlamentară** a fost prelungită dela 31 Mai până la 15 Iunie, fiindcă guvernul are să prezinte și voteze încă o sumedenie de proiecte de legi. Se vor ține câte 2 ședințe pe zi.

Nu cunoaștem valoarea proiectelor de legi, deci nu ne putem pronunța asupra lor, dar că eventual s'ar da d-lor parlamentari două diurne pe zi pentru două ședințe nu o credem, și dacă totuși s'ar întâmpla așa ceva, am protesta contra unei astfel de proceduri cu toată energia.

— **Ziarele mari din București** vorbesc de neînțelegeri serioase între naționali-țărăniști, cari dacă nu dispar în timp de o săptămână pot duce la rupțură între cele două partide sau la demisia guvernului.

— **Un ziar guvernamental din București**, a scris că guvernul a cumpărat o moșie din Zorleni (jud. Tutova) proprietatea fostei regine a Grecei Elisabeta, cu 94 milioane, deși acea moșie a fost evaluată acum trei ani — când prețul pământului era foarte urcat — numai la 24 milioane lei.

Nouă nu ne vine să credem o astfel de afirmare și nici măcar aceea că fosta Regină ar fi în stare să ceară pentru moșie mai mult decât face prețul ei, când este vorba să o vândă statului român.

— **S'a dovedit nu odată** că mulți dintre oamenii mari au fost cumiți până la nebulie, petrecându-și ultimele zile prin institute de alienați. Nu știm zău că n'o va păți și dl Mussolini la fel, fiindcă în timpul ultim prea s'a încălzit la cap. Se bate — natural deocamdată prin discursuri — și învinge pe toată lumea ca și conducătorii jidani ai Rusiei bolșevice, ba se mai face și profet — și-i convins că n'o să fie mincinos! — și vestește cum și ce are să fie Italia și Roma peste atâția și atâția ani, fără să se cugete că la caz de războiu Franța și Jugoslavia în 24 de ore i-ar distruge și ultimul „macaron”.

— **Jidani sunt capabili** de ori ce fel de minciuni. Așa au îndrăsnit să expună în vitrinele unor prăvălii din diferite orașe, ca și în Arad la jidanul Bloch niște foi de cărți de rugăciuni arse în biserică din Costești, mintind că acele foi sunt foi din Biblia scăpată ca prin minune, nefiind distrusă de foc, deși Biblia a fost în întregime luată și păzită de autorități.

— **Dr. I. C. Teodorescu delegatul podgorenilor** în lupta contra proiectului de lege al spirtului a declarat:

„Spirtarii, — au oferit să depună 200 milioane lei pentru fondul de... propagandă a partidului guvernamental. Dacă parlamentul va vota legea în chip favorabil lor.

„Vreau să cred (și o credem și noi N. R.) — a adăugat d. Teodorescu — că oferta spirtarilor va fi respinsă, căci altfel, s'ar comite o monstruoasă crimă, victima fiind însăși țara.”

D. Teodorescu a mai afirmat, că spirtarii au încercat să corupă și diverși fruntași ai Ligei agrare, care luptă contra uneltirilor lor.

„Chiar mie, mi s'a făcut propunerea scrisă, de a mi se număra 2.000.000 lei, și a mi se asigura un angajament pe zece ani, cu 500.000 lei pe an. Fără a fi obligat la altceva, decât... să-i las în pace”. „Se înțelege că'm răspuns așa cum se cuvine spirtarilor, iar scrisoarea în original am prezentat-o d-lui Garoflid, spre a se folosi de ea la nevoie”.

„Spirtarii au mai oferit și altora sume mari, dar încercarea lor în rândurile noastre a fost zadarnică”.

— **Deputatul ungur — jidan** Nádor Hegedüs, care a fost ales pe lista guvernului în jud. Bihor, la o întrunire ținută în luna Martie a. c. în comuna Cheț din plasa Marghita a spus între altele mulțimei adunate:

„In Ardeal sunt 2 milioane unguri și când aceștia vor ridica patru milioane de pumni, vor ști să-și impună voința”.

„Au trecut 11 ani dela nedreptatea conșințită la Trianon și noi — ungurii, — răbdăm încă jugul valahilor. Asta, printrucă diplomația europeană nu vrea să ne audă plânsul (?) isvorit din adânci și criminale persecuții, ce le îndurăm dela veneticii pe plaiurile arpadiene ale... Ardealului, — dela valahii... puturoși — opincari”.

„Așa, nu mai mai merg lucrurile aci. Strigătele noastre răsună în van și nu ne-a mai rămas decât cele patru milioane de pumnuri maghiare, singurele în stare să curme suferințele ungurimei din Ardeal”.

Nu ne indoim că justiția își va face conștiincios datoria, dar întrebăm se poate oare croi o altă pedeapsă mai mică unui criminal nebun ca Hegedüs, decât „moarte prin ștreang”?

Noi nu vom uita niciodată palmele ce i se dau și acum preabunului și prea mult răbdătorului nostru popor!

— **Bolșevicii jidani din Rusia** își fac tot mai mult de cap. Vor să distrugă cu ori ce preț creștinismul. Și dacă creștinii sau mai bine zis, cei ce-și spun creștini, deocamdată, sunt lași și nemernici trădători, incapabili de reacțiune avem încredere în Pronia cerească că-i va pedepsi pentru ticăloșiile lor criminale. Răspata trebuie să vie de undeva, și atunci de bună seamă va fi răzbutată și distrugerea catedralei din Karkhov, una dintre cele mai frumoase catedrale ale lumii, care a fost aruncată în aer în zilele trecute cu ajutorul trupelor de geniu. Iată la ce se folosesc azi trupele, armatele și ici și colo...

— **In comuna Piaski**, în apropiere de Lublin (Polonia) au avut loc grave încăerări între recruți și populația jidovască a satului. Un incident între câțiva soldați și un grup de jidovi a degenerat într-o bătăie generală pe toate străzile comunei și ordinea nu a putut fi restabilită decât după mai multe ore, de către jandarmerie. Sunt 20 de răniți și un mort din populația jidovască.

Autoritățile au ordonat o anchetă.

— **Pedeapsa de 10^{1/2} ani închisoare a jidanului comunist Godenberg Avrum**, care a atentat la viața d-lui ministru Vaida a fost confirmată și de Curtea de apel, unde a făcut perciunatul apel. Fi ce pagubă că nu...

Regatul României.

Administrația Județului Arad.
Serviciul Administrativ.

No. 16218.

Arad, la 23 Mai 1930.

Rezumat: Îndeplinirea postului de șef al serviciului economic la Adm. Județului Arad.

Concurs.

Noi, Președintele Deleg. Cons. Jud. Arad

Publicăm concurs pentru îndeplinirea postului de șef al serviciului economic nou înființat la Administrația Județului Arad, retribuit cu salariu de bază Lei 1800 lunar și accesorii.

La acest post pot reflecta candidați cari întrunesc condițiunile prevăzute la Art. 183 alin. 3, din Legea pentru Organizarea Administrației Locale și cele prevăzute la Art. 5 din Regulamentul Legii Statutului Funcționarilor Publici.

La cerere se vor anexa conform art. 7 din Regulamentul citat actul de naștere, actul de naționalitate, certificatul dela primăria comunală de domiciliu, că n'a suferit vre-o condamnare infamantă, nu este pus sub urmărire, certificat medical, actul de studii, certificatul militar și declarație despre limbile ce le cunoaște.

Cei cari ocupă funcțiuni publice ne vor înainta cererile prin autoritatea unde funcționează.

Cererile ni se vor înainta până la data de 10 Iunie 1930.

Președinte,

ss. Dr. Lazar.

Secretar General,

ss. Dr. Nichin.

România.

Portărelni de pe lângă judecătoria rurală Radna-Siria.

G. No. 1440—1929.

Publicațiune de licitație.

No. 357 port.

Se publică spre cunoștință generală, că în ziua de 6 Iunie 1930 începând la orele 3 p. m. se va vinde prin licitație publică la fața locului din comuna Siria Nr. 353 averea urmăritului compusă din următoarele: 2 cai roșii în preț de lei 10.000, un vacă svaier cu vitel în preț de lei 6000, un trier în preț de lei 3000, și una păreche hamuri evaluate în preț de lei 1000.

Această avere se vinde pentru despăgubirea creditorului Nicolae Dima din Siria de suma de 1000.000 Lei capital cu 12% interese pe an, plus spesele ocazionale cu execuția ce are a primi pe baza deciziei No 6436—6439 928 a Tribunalului Arad, în urma actului de ceziune dat de Banca Victoria la 8 Aprilie 1930.

Radna, la 19 Mai 1930.

D. ANTONESCU, portărel.

Publicațiune de licitație.

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 2 VI. a. c. orele 10 se va vinde la licitație publică în magazia de mărfuri din stația Arad mai multe mărfuri ca: 10 vag. gunoi de vite, una ladă ulei mineral 54 kg, una ladă unsori 17 kg, un bal manufactură 48 kg, două bale manufactură 68 kg, 1 ladă ambalaj vechi 29 kg, 2 butoi de fier gol 62 kg, 1 ladă selectoare 13 kg, 2 leg. coșuri goale 53 kg, 5 s saci piatră de vin 397 kg., diferite mărfuri prisos și obiecte găsite.

La licitație se va depune o garanție provizorie de 30% din suma licitației. Garanția se va reține până la aprobarea licitației. Mărfurile licitate și aprobate se vor ridica în termen de 3 zile dela avizare. Pentru mărfuri cu valoare mai mare de 5000 Lei se vor face oferte închise, timbrate la care se va anexa și garanția respectivă.

Supra oferte nu se primesc.

Căile Ferate Române — la Magaziei Arad.

Arad
Biblioteca Culturală, pentru Biblioteca